

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

24.1.2007

B6-0033/2007

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Martin Schulz, Pasqualina Napoletano ja Elena Valenciano
Martínez-Orozco

fraktsiooni PSE nimel

Surmanuhtluse üldise moratoriumi algatus

Euroopa Parlamendi resolutsioon surmanuhtluse üldise moratooriumi algatuse kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone surmanuhtluse üldise moratooriumi kohta, eriti 23. oktoobri 2003, 6. mai 1999 ning 18. juuni 1998 resolutsioone;
 - võttes arvesse ÜRO erinevate organite, sealhulgas ÜRO inimõiguste komisjoni poolt vastu võetud resolutsioone surmanuhtluse moratooriumi kohta;
 - võttes arvesse ELi avaldusi surmanuhtluse üldise moratooriumi kehtestamise toetuseks, eriti eelmise aasta detsembris ÜRO Peaassambleel esitatud avaldust, mille allkirjastasid 85 riiki kõikidest geograafilistest piirkondadest;
 - võttes arvesse suuniseid ELi poliitika kohta kolmandate riikide suhtes surmanuhtluse küsimuses;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
- A. arvestades, et surmanuhtlus on julm ja ebainimlik karistus ning see rikub õigust elule;
- B. on sügavalt mures seoses asjaoluga, et kogu maailmas on siiani kümnekonnas riigis jõus siseriiklik õigus, kus nähakse ette surmanuhtlus ning seeläbi tuhandete inimeste tapmine igal aastal;
- C. arvestades, et Euroopa Liit otsustas Luxembourgis 6. juunil 1998 vastu võetud dokumendi „ELi suunised surmanuhtluse küsimuses” raames teha rahvusvahelistes organites õigeaegselt tööd surmanuhtluse üldise moratooriumi kehtestamiseks ning surmanuhtluse kaotamiseks;
- D. arvestades, et 9. jaanuaril 2007 otsustasid Itaalia valitsus ja Euroopa Nõukogu teha koostööd, et koguda võimalikult suur toetus Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee algatusele surmanuhtluse täideviimise ülemaailmse moratooriumi kohta eesmärgiga kaotada täielikult surmanuhtlus,
- E. arvestades, et hoolimata asjaolust, et üle poole maailma riikidest on praeguseks keelustanud surmanuhtluse kas juriidiliselt või faktiliselt, hukati 2005. aastal 22 riigis 2148 inimest, kellest 94% hukati ainuüksi Hiinas, Iraanis, Saudi Araabias ja USAs, ning mõisteti 2005. aastal 53 riigis surma 5186 inimest;
- F. rõhutades eelkõige hukkamiste suurt arvu sellistes riikides nagu USA ja Hiina, mis on ÜRO Julgeolekunõukogu alalised liikmed ning mis on seni blokeerinud ÜRO algatust surmanuhtluse rahvusvahelise moratooriumi kehtestamise kohta;

- G. mõistes hukka Saddam Husseini hukkamise, mis kinnitab, et Iraagis kohaldatakse kiirmenetlusõigust, mis ei sobi kokku õigusriigi põhimõtetega, ning on sügavalt šokeeritud Saddam Husseini poomise salvestiste levitamisest ja kasutamisest poliitilistel eesmärkidel ning meedias;
- H. kinnitades oma täielikku ja põhimõttelist vastuseisu surmanuhtlusele kogu maailmas, sõltumata kuriteo liigist ja/või isikust, kellele karistus määratakse; mõistab seetõttu hukka kõik hukkamised, mida viiakse igapäevaselt täide paljudes maailma riikides,
1. on veendunud, et surmanuhtluse keelustamine on pöördepunkt inimsivilisatsiooni ajaloos nende riikide jaoks, mis on otsustanud keelustada oma kaaskodanike ja/või teiste isikute tapmise vastuvõetamatu praktika; tervitab kogu maailmas surmanuhtluse keelustamisel tehtud edusamme;
 2. nõuab surmanuhtluse rahvusvahelise moratooriumi kohest ja tingimusteta kehtestamist ÜRO Peaassamblee ametlikku deklaratsiooniga, mille tegelikku rakendamist suudaks ÜRO peasekretär jälgida;
 3. toetab tugevalt Itaalia Parlamendi äsjast ametlikku algatust, mida toetab ka Euroopa Nõukogu, paluda ELil esitada järgmisel ÜRO Peaassambleel ettepanek võtta vastu resolutsioon surmanuhtluse üldise moratooriumi kehtestamiseks, et kaotada surmanuhtlus täielikult kogu maailmas;
 4. kutsub nõukogu eesistujat üles võtma võimalikult kiiresti asjakohaseid meetmeid tagamaks, et surmanuhtluse üldist moratooriumit käsitlev resolutsioon esitatakse kiiresti ÜRO Peaassambleele; palub nõukogu eesistujal ja komisjonil hoida Euroopa Parlamenti kursis ÜRO Peaassambleel surmanuhtluse üldise moratooriumi osas saavutatud tulemustega;
 5. kutsub ELi liikmesriike üles pidama konsultatsioone, et esindada ÜRO Peaassambleel selles küsimuses ühist seisukohta ning muuta seeläbi ELi tegevus sidusaks;
 6. kutsub komisjoni, nõukogu ja liikmesriike üles kasutama erinevaid kolmandate riikidega koostöö vahendeid, et julgustada neid riike lõplikult keelustama surmanuhtlust;
 7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ÜRO peasekretärile, ÜRO Peaassamblee eesistujale ning kõikidele ÜRO liikmesriikidele.